

Dzieło zbierania ziemi polskiej.

Pochód wojsk naszych. — Entuzjastyczne przyjęcie. — Zajęcie pod Gniewkowem. — Tryumfalny wjazd do Torunia. — Przed przyjazdem gen. Hallera. — Odezwa do ludności.

Kraków, 20 stycznia.

Pochód wojsk naszych do przyznanych nam traktatem ziem b. zaboru pruskiego już się rozpoczął. Dnia 17 b. m. rano oddziały polskie obsadziły Dzieńkow, Wołów i Gniewkow. W zachodniej części Poznańskiego osiągnięto nową granicę polsko-niemiecką, określoną traktatem wersalskim. W południowej części Poznańskiego obsadzono Leszno, Rawicz i Kępno.

Ludność witała wszędzie wkraczającego żołnierza polskiego z niesłychanym entuzjazmem.

Wojska pruskie usuwały się bez oporu. Jedynie pod Gniewkowem przyszło do znanego już Czytelnikom naszym krwawego starcia, które nastąpiło — jak się z komunikatu sztabu okazuje — istotnie wskutek nieporozumienia.

NAJWAŻNIEJSZYM WYPADKIEM BYŁO, RZECZ JASNA, ODZYSKANIE TORUNIA.

Przebieg tego tak radosnego wydarzenia był następujący:

Od rana dnia 17 b. m. Niemcy zaczęli systematycznie opuszczać miasto i twierdzę Toruń. W południe między opuszczeniem miasta przez 21 p. p. niemieckiej a zajęciem go przez Polaków upłyło spokojnie. Przed południem patrol polski zajął most i najważniejsze obiekty, zupełnie nieszkodzone, poczem przeszła przez miasto, witana owacyjnie przez ludność polską i niemiecką. W południe, na czele podległych sobie oddziałów wkroczył do miasta pułkownik Skrzyński, dowódca dywizji bydgoskiej. Wkraczające oddziały polskie ludność witała z bezgranicznym entuzjazmem, obrzucając ich i wręczając im kwiaty.

Pułkownika Skrzyńskiego przed ratuszem powitał burmistrz Torunia, Wohlschlegel, który wręczył mu klucze miasta i twierdzy.

O godzinie 2 po południu odbyła się defilada wojsk polskich. Miasto i obiekty techniczne nie uszkodzone. Wjazd dowódcy armii pomorskiej, gen. Józefa Hallera do Torunia odbędzie się we środę, dnia 21 b. m. przed południem. W dzień ten ludność przygotowuje szereg uroczystości. Budowane są bramy tryumfalne.

Niemniej ważne, aczkolwiek mniej efektowne zadanie ma wschodzenie skrzydła armii pomorskiej. Posunęła się ona na całej szerokości frontu, wzdłuż demarkacyjnej linii granicznej, zajmując wyznaczone jej terytoria. Między innymi zajęte zostały miasta Brodnica i Lidzbark. W Brodnicy ludność witała również owacyjnie nasze wojsko.

W ciągu drugiego dnia obejmowania ziem pomorskich i mazurskich, wojska osiągnęły wyznaczoną im linię w największym porządku i bez przeszkód.

Odezwa do ludności uwolnionych ziem.

Wojska polskie, wkraczając na ziemie, powracające do Macierzy na mocy traktatu wersalskiego, ogłaszają następującą odezwę do obywateli ziem Wielkopolski, pomorskich i śląskich. Traktatem wersalskim przyznanych Polsce:

Obywateli państwa polskiego! Traktat wersalski zniósł w wielkiej mierze z kart historii podział ziem Polski. Dziś wracają do Macierzy i te części Wielkopolski, które mniej oddalone od stolicy i ośrodka kraju, były zmuszone dotychczas czekać na oswobodzenie. Na południe od nich łączą się z Polską Namysłowski i Sycowski, owe części piastowskiego Śląska, które traktat już bez plebiscytu Polsce oddał. Na północ zaś Pomorze otwiera Polskę na nowo drogę do morza, łącząc wybrzeże Bałtyku i dolny bieg Wisły z całą Polską. Najjaśniejsza Rzeczpospolita polska dziś bierze wszystkie ziemie w swe posiadanie.

Rodacy! Ciężka była dotychczas dola wasza.

Nasza sytuacja na frontach bojowych.

Mapka powyższa uzmysławia sytuację na naszych frontach bojowych. Z małymi zmianami zaszłymi w ostatnich czasach w okolicy Dźwińska pokrywa się ona zupełnie z obecną sytuacją. Równocześnie można się na podstawie tej mapki zorientować w pochodzie rewindykacyjnym naszej armii w Prusiech Królewskich.

Marsz. Foch przyjeżdża do Polski.

Warszawa. (W. B. K.) „Gazeta Warszawska” dowiaduje się, iż wkrótce ma przybyć do Warszawy marszałek Foch. „Gazeta Warszawska” upatruje w tem dowód, że Zachód docenia na-

leżycie rolę, jaką Polska odegra przy rozstrzygnięciu spraw wschodnich, i że w razie komplikacji na wschodzie nie pozostalibyśmy odo-

Ucieczka bolszewików przed Polakami na Syberyi.

Warszawa. (Tel. M.) Paryski „Temps” donosi, że kawaleria polska w dalszym ciągu ściga bolszewików na Syberyi w kierunku Krasnojars-

ka. Nieprzyjaciół cofa się wzdłuż linii kolejowej. Polacy zabrali dwa pociągi pancerne.

Śmierć 455 osób w nurtach morskich

Paryż (Havas). (Spółdzielca). Parowiec, wiozący francuskich Afrykanów, płynący z Bordeaux do Senegalu, podczas burzy wpadł na

wysokość La Rochelle na skałę i zatonął. Z 400 podróżnych uratowało się zaledwie pięciu.

Rewizya w urzędzie walki z lichwą.

Łódź (PAT) Wczoraj o godz. 9 rano pod kierownictwem naczelnika policji kryminalnej Mięsiowicza dokonali organa policyjne z polecenia prokuratury nagłej rewizji w urzędzie walki z lichwą i spekulacją. Główny urząd otoczono oddziałami policji i zamknięto wszystkie wyjścia. Po przejrzaniu wszystkich ksiąg, wykazów, protokołów etc. badano urzędników i referentów. Następnie przeprowadzono rewizję w prywatnych mieszkaniach wszystkich urzę-

dników. Wynik rewizji jest aż do czasu ukończenia dochodzenia utrzymany w tajemnicy.

Paderewski obywatel honorowym Poznania.

Poznań (PAT) Na najbliższym śródowym posiedzeniu poznańskiej Rady miejskiej ma być uchwalony wniosek o przyznanie Ignacemu Paderewskiemu obywatelstwa honorowego miasta Poznania.

Wszystkiemi siłami starano się was odepchnąć i od ziemi i od rządów, odebrać wam język rodzinny i obrządek przastary. Te długie lata udręki i cierpienia minęły na zawsze. Dziś nowa i promienna otwiera się przed wami przyszłość. Stajecie się narodzić gospodarzami na własnej ziemi i prawodawcami własnego życia. Karta dziejowa odwróciła się. Dumnie dziś Polak niech podniesie czoło na tych ziemiach. Polska

sama, tak długo uciskana, nikogo uciskać nie będzie. Najjaśniejsza Rzeczpospolita, pomna swych tradycji wolności i tolerancji, pragnie wiedzieć we wszystkich mieszkańcach tych ziem, które dziś w posiadanie obejmuje, bez względu na narodowość i wyznanie, dobrych a zadowolonych obywateli państwa polskiego, a poręczając zupełną ochronę życia i mienia, oraz utrzymanie spokoju i porządku publicznego. Żąda

równocześnie bezwzględne wykonania wszystkich obowiązków państwowych i posłuszeństwa wobec ustaw i zarządzeń władz. Pragnąć być dla wszystkich swych obywateli matką równie dobrą, jak sprawiedliwą, Polska wszystkie zakusy, wymierzone przeciw swemu bezpieczeństwu, surowo karać będzie, a z równą sprawiedliwością uznawać wszelką uczciwą współpracę ku utwierdzeniu państwa.

Obywatele! Wielkie czekają nas zadania, wszyscy jesteśmy powołani do współpracy na polu politycznym, gospodarczym i kulturalnym, aby zapewnić Ojczyźnie jak największy rozkwit, a jej mieszkańcom jak najlepszy byt materialny i moralny. Rząd polski ze swej strony dołoży wszelkich starań, aby szczególnie los szeroki mas i ludu pracującego zabezpieczyć. W tej mierze rząd nie tylko gwarantuje ludności robotniczej nabyte już za rządów pruskich prawa do rent inwalidów, na starość i niemoc, lecz ponadto pracuje nad tem, aby prawa te stosownie do wymagań czasu rozszerzyć i rozbudować.

Obywatele! W imieniu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej witam Was wszystkich w myśl starodawnego hasła: wolni z wolnymi, równi z równymi. Dziś wojsko polskie, jako zwiastun zjednoczenia, zatyka sztandar swój z orłem białym na ziemiach odzyskanych. Ale żołnierze nasi nie przychodzą do Was jako zaborcy i ciemiężcy, lecz jako obrońcy i bracia wasi, którzy razem z wami strzedz będą i ziemi i morza polskiego po wsze czasy. Niech żyje wolna, niepodległa i zjednoczona Rzeczpospolita polska.

Naczelnik państwa Józef Piłsudski, prezydent ministrów Skulski, minister byłej dzielnicy pruskiej Seyda.

Warszawa, Belweder, dnia 14 stycznia 1920.

Odezwa do ludności uwolnionych ziem jest doskonałym wyrazem tego, co w uroczystej chwili dzisiejszej odczuwa każdy Polak. Wojska nasze przychodzą przede wszystkim jako oswobodziciele rodaków z pod wiekowego jarzma; niosą one jednak wszystkim mieszkańcom bez różnicy narodowości i wyznania, równouprawnienie i gwarancję ekonomicznego rozwoju. Polska żąda tylko od obcoziemnych elementów lojalnego stania na gruncie państwowości polskiej. Wszelkie zakusy irredenty, wszelkie knowania antypaństwowe uniemożliwi żelazną dłoń.

Ze słów odezwy, zwiastującej te hasła, przebiega i duch dziejów Polski i rozum stanu.

Salon Dzieł Sztuki

Kraków, ul. św. Jana 3. Tel. 2,

poleca obrazy i rzeźby najwybitniejszych mistrzów polskich po cenach umiarkowanych. 4361

SPECYALISTA CHOROÓB NERWOWYCH

DR. TADEUSZ ROGALSKI
KRAKÓW, UL. BASZTOWA 3. — TELEFON L. 575,
przyjmuje obecnie od godziny 2 do 4 popołudniu.

MAURYCJ LEBLANC.

Promienie B.

11

(Romans fantastyczny z końca XX. wieku).

Ta przygoda równie niezrozumiała, jak wszystkie inne, łączące się z imieniem i osobą Beranżery Massignac, więcej mnie zdumiała niż przerażała.

Pytanie, na które niepodobna było znaleźć odpowiedzi cisnęły mi się rojem do głowy: Dlaczego ona zdradziła mnie? Czego chce ode mnie pan Velmot? Poco mnie zamyka tutaj, jeżeli nie żywi, jak mi oświadczył, wrogiem wobec mnie zamiarów?

Po omacku usiłowałem zorientować się w ciemnym pokoju. Skonstatowałem, że znajduję się tam łóżko, a raczej tapczan przykryty koidrą, zdjąłem obuwie, zrzuciłem zwierzchnie ubranie i położyłem się spać. Byłem tak zmęczony i wyczerpany, że po kilku minutach spałem już w najlepsze. Obudziłem się nagle, dość późno — mniej więcej koło południa. Spojrzenie rzucone na stół przekonało mnie odrazu, że w czasie mego snu do pokoju wchodził, albowiem na stole leżał kawałek świeżego chleba

Polska w obliczu nowych niebezpieczeństw.

Kraków, 20 stycznia.

(?) Porażka Denikina — pisze „Temps” — otwiera nową fazę krytyczną w stosunkach polsko-bolszewickich.

POLSKIE SFERY RZĄDOWE NIE BEZ NIEPOKOJU ŚLEDZĄ KONJUNKTURY POLITYCZNE,

mogące się zrodzić z świeżego wzmocnienia siły sowieckich.

Oczywiście nie sama akcja militarna budzi obawę w naczelnej komendzie polskiej. Ubogie miesiące są bogate w doświadczenia wojenne, aż nadto wykazujące, że bolszewicy nie zdzierżą wobec armii świadomej swego obowiązku narodowego. Mogli oni zwyciężyć ochotników jakiegoś Judenicza lub Kołczaka, ale nie mogą odnieść jednego choćby zwycięstwa nad armiami polską lub rumuńską. Ich manewry bezładne, dobre w wojnie cywilnej, nie wystarczają wobec armii nieprzyjacielskiej, walczącej w imię innych celów, aniżeli partyjno-polityczne. A zatem nie kontakt, mający wkrótce nastąpić pomiędzy Polakami a bolszewikami na Ukrainie stanowi przedmiot rozważań sterników warszawskich. Uwaga ich jest skierowana w całkiem inną stronę. Idzie tu o problem państw bałkańskich.

Uwolnieni na południu od swego zasadniczego przeciwnika

BOLSZEWICY WYSIŁA SIĘ, ABY SPROWADZIĆ SZYBKIE DOZSTRZYGNIECIE W KRAJACH BAŁTYCKICH.

Warszawa nie zamyka bynajmniej oczu na to, iż w bliższej czy dalszej przyszłości, przez

wojnę lub przez zawarcie pokoju, bolszewicy odzyskają wybrzeża bałtyckie.

Nie trudno jest przewidzieć, jaki los czekać będzie wtedy słabą Litwę. Z armią niejedynolitą słabo uświadomioną narodowo, a nawet stanowiącą przedmiot intryg niemieckich

LITWA STANIE SIĘ SZYBKO ŁUPEM INWAZYI BOLSZEWICKIEJ.

Zresztą już teraz armia litewska objawia tendencje bolszewickie. Otóż właśnie w tych krajach północnego wschodu tkwi poważna dla Polski groźba. Z chwilą gdy bolszewicy, podążając ręką Niemcom Polska znów będzie odcięta na północy od swego jedynego portu gdańskiego. Znajdzie się ona w pozycji niebezpiecznej, wystawiona na niespodziewane ciosy. Zapowiedzią takiej sytuacji jest być może fakt, że wojska niemieckie, ewakuowane z Kurlandii i odesłane do swych obozów, po chwilowym zatrzymaniu się wzdłuż północnej granicy Polski, znów w jakiś tajemniczy sposób znalazły się w Kurlandii, powracając tam po pewnym czasie, jakgdyby po dozwolonym wypoczynku. „Temps” sądzi, iż

NALEŻY BACZNIE ŚLEDZIĆ TO, CO SIĘ TERAZ JESZCZE DZIEJE W PRUSIECH WSCHODNICH,

które stały się swym domem zajezdnym dla wszelkiego rodzaju awanturników wojskowych i wzywa przystąpienie, aby przy pomocy kilku swych najlepszych monitorów pełnili skrupulatną straż nad brzegami Wisły między Gdańskiem a Toruniem.

Kijów w szponach bolszewickiego teroru

Na podstawie opowiadania przybyśza z Ukrainy.

Głód — drożyzna — krwawy terror — niepewność jutra — oto los ludności jęczącej pod jarzmem sowieckim.

Kraków, 20 stycznia.

W redakcyi naszej zjawił się pewien przybyśza z Ukrainy, Polak, nazwiskiem Michał Broński, który dnia 28 grudnia, a więc już po zajęciu miasta przez wojska bolszewickie, wyjechał z Kijowa. Opowiedział on, szereg niezwykle ciekawych szczegółów o przebiegach nadniestrzańskiej stolicy i o losie osiadłych tam Polaków. Oto, co mówi p. Broński:

„Wojska Denikina opuściły Kijów dnia 3-go grudnia. Wraz z nimi wyjechała z miasta poważna część inteligencji i to bez względu na jej przynależność narodową. Strach przed bolszewikami był wprost paniczny.

Zaraz następnego dnia po odejściu wojsk Denikinowskich wkroczyli do Kijowa bolszewicy. Pierwszym ich krokiem było nałożenie na miasto kontrybucyi w wysokości 100 milionów rubli. (Poprzednim razem nałożyli oni kontrybucję 200 milionów rubli). Kontrybucję tę mieli pokryć ze swych funduszów bogaci obywatele. Tak np. na p. Karola Jaroszyńskiego (Polaka) znanego przemysłowca, przypadło 10 milionów, na fabrykanta Brodzkiego 6 milionów.

Bolszewicy zawładli się jednakowoż srodze

w swych nadziejach. Wszyscy bogatsi ludzie wyjechali i nie było z kogo ściągać okupów. Przekonawszy się o stanie rzeczy, zaniechali bolszewicy dalszych kroków w tym kierunku.

Wraz z pierwszym czerwogwardzią odbył swój wjazd do Kijowa — straszny, potworny wprost terror. Rozpoczęło się poszukiwanie pozostałych oficerów i żołnierzy Denikina. Jeżeli w czystem mieszkaniu znaleziono istotnie jakiegoś Denikinowca, rozstrzeliwano całą rodzinę bez sądu. Tak samo rozstrzeliwano wszystkich, którzy okazywali za czasów rządów Denikina sympatyę dla armii ochotniczej.

Najgorszym katem Kijowa jest Dotyn były kryminalista.

— Jak się przedstawiał stosunek Denikinowców, a potem bolszewików do Polaków?

— Przede wszystkim należy Polaków podzielić na dwie grupy, t. j. na tych, którzy uważali się za obywateli państwa polskiego i na tych, którzy się o uznanie swego polskiego obywatelstwa nie starali.

Denikinowcy zachowywali się wobec wszystkich Polaków mader przyzwoicie. Polacy, obywatele państwa polskiego, stali pod specjalną opieką naszego konsula w Kijowie, p. Karola

i stała karafka z napełnioną wodą.

Cela moja więzienna była bardzo szczupła. Światło dzienne wdierało się poprzez spory otwór, wykrojony w drewnianej okiennicy. Otwór ten był na tyle duży, że mogłem stwierdzić, iż moje więzienie znajduje się na pagórku, u stóp którego szemrzą łagodne fale rzeki.

Większa część dnia upłynęła w ciszy i milczeniu. Nudziłem się straszliwie, nie wiedząc, co począć z sobą i głowiąc się nad tem bezskutecznie w jakim celu zwabiono mnie do tej dziurny... Dopiero koło godz. 5-ej posłyszałem jakieś głosy, dochodzące do mnie z pod podłogi, a zatem z piwnicy. Nastawiałem pilnie uszu i zdało mi się kilkakrotnie, że poznaję głos Massignaca. Rozmowa ta ciągnęła się przeszło godzinę. Następnie ktoś zatrzymał się przed moim oknem, wołając:

— Hej! wy tam! chodźcie tutaj i przygotujcie się!... To jest uparta bestya, która nie zechce nic powiedzieć, jeżeli się go nie zmusi!...

Był to ten sam elegancko ubrany drab, który wczoraj rozpychał tłum w Enclos, żądając, aby zrobiono miejsce dla rannego... To był we własnej osobie Velmot, nychudły, wygolony, — bez monokla — Velmot, nikczemnik i brutal, kochany przez Beranżerę.

Dwaj mężczyźni, dwaj wspólnicy o posęp-

nych, niesympatycznych fizyognomiach pospieszyli ku niemu.

Velmot mówił dalej:

— Zmuszę go! zmuszę to bydlę wstrętnie!... Jaki? mam go w ręku, mogę z nim zrobić, co zechcę, a on zachowa swój sekret?! Z gardła mu wyrwał!... Ale trzeba się spieszyć. Musimy z tem skończyć zanim noc zapadnie... Czyście przygotowani na wszystko?

Dwa potakujące pomruki dały się słyszeć. Velmot zachichotał. Po chwili wszedł do uwięzanej u pała łodzi. Jeden z jego współników odepchnął ją od brzozy. Velmot przywodził do dwóch nadbrzeżnych trzciny grubego sznur, srodku którego przymocował żelazny haczyk.

— Zrobione — rzekł, powróciwszy na brzozy — już mi was nie potrzeba. Wsiądźcie do drugiej łodzi i oczekujcie mnie w remizie. Zjawię się tam za trzy lub cztery godziny, kiedy załatwię sprawę z Massignacem i rozmówię się — bardzo stanowczo — z naszym drugim więźniem... A potem w nogi!...

Odszedł ze swymi towarzyszami. Zobaczyłem go w dwadzieścia minut później. Usiadł przy małym stoliku trzciniowym ustawionym tuż przed oknem mego więzienia. Trzymał płachtę dziennika w ręku.

(Ciąg dalszy nastąpi).

KRAKÓW DOM BANKOWY I KANTOR WYMIANY KRAKÓW

FLORYANSKA 43. [z ogr. odp.] H. MIEROSZEWSKI S^{KA} [z ogr. odp.] FLORYANSKA 43.

załatwia wszelkie interesa wchodzące w zakres bankowości.

Zdziechłowski i byli traktowani jako sojusznicy, reszta Polaków obowiązana była do służby wojskowej w armii Denikina i w ogóle obchodzono się z nimi identycznie, jak z Rosjanami.

Stosunek bolszewików do naszych rodaków jest natomiast nieprzejednany wrogi. Natychmiast po wejściu do Kijowa rozpoczęli oni prześladowania. Konsul Rzeczypospolitej opuścił

maturalnie miasto; obecnie przebywa w Płoskowie. Polacy, którzy reklamowali swojego czasu swoje obywatelstwo polskie, ulegli internowaniu, jako „nieprzyjacielscy poddani“, ale i reszcie bolszewicy życia nie uprzyjemniają.

Głód, drożyzna, krwawy terror, niepewność jutra, — oto los ludności, jęczącej pod jarzmem sowietów.

ciemniejszy punkt tej niesłychanej afery. Zastanowić musi przedewszystkiem każdego człowieka, nie pozbawionego doszczętnie poczucia choćby prymitywnej etyki — jakim sposobem 12-letni chłopiec mógł znaleźć tylu współników swego występku... Szoferzy wozili nieletniego złodzieja, kelnerzy podawali mu szampa, kobiety przyjmowały od niego kwiaty, podarki, pieniądze, dorośli mężczyźni popychali go na drogę seksualnych zboczeń...

Zaiste, że słuszność mają dzienniki wiedeńskie, wołając: jeszcze krok dalej, a bagno, wśród którego żyjemy, pochłonie nas wszystkich.

O wywóz miliona marek.

Aresztowanie oficerów francuskich.

Warszawa, 19 stycznia.

Na rozkaz sądu wojskowego misji francuskiej aresztowany został i osadzony w więzieniu major armii francuskiej oraz dwaj porucznicy francuscy. Stacyonowali oni w Kołomyi, skąd mieli zrobić częsty wyjazd „służbowy“. Jeden z kupców zawarł z tymi oficerami

umowę co do wywozu z Polski znaczniejszej gotówki, która w polskiej walucie wynosiła kwotę około miliona marek. Ostatnim razem przewozić się jednak nie udało, gdyż na granicy, na skutek doniesienia, oficerów zatrzymano poddano rewizji i aresztowano.

Kolejarze czescy skradli 15 wagonów węgla.

Cieszyn, 19 lutego.

„Pravo Lidu“ donosi, że w połowie grudnia wysłano z Ostrawy do Prościejowa 15 wagonów węgla. Aby transport nie zniknął po drodze, dodano mu konwój 15 żołnierzy, czyli każdego wagonu strzegł jeden żołnierz. Mieszkańcy Prościejowa z utęsknieniem oczekiwali swych cenowych wagonów, spodziewając się, że spędzą święta — chociaż o głodzie, ale przynajmniej

w cieple.

Tymczasem konwój przyjechał do Prościejowa dopiero 2 stycznia i przywiózł... puste wagony. Żołnierze tłumaczą się, że prawdopodobnie odpuścił kolejarze na któreś ze stacji wagony z węglem a przyczepili próżne.

Poszukiwania za ukradzionym węglem okazały się naturalnie bezskuteczne.

„Palacowa“ rewolucja w socjalistycznych ministeriach berlińskich.

Berlin, 19 stycznia.

(m-m) Pisma niemieckie donoszą o „palacowej“ sui generis rewolucji, jaka wybuchła wśród personelu socjalistycznych ministrów. Dra Sudokuma i dra Davida. Panowie ci urządzili dla swych współpracowników kilka wieczorów tanecznych. Oprócz radców tajnych, radców rządu i tajnych sekretarzy zaproszono także panny, piszące na maszynie, natomiast

urzędnicy niższych kategorii karty wstępu na te zabawy nie uzyskali. Uznano więc, że ich towarzystwo nie odpowiada dostojności salonów socjalistycznych ekszellencji. Oburzeni tego rodzaju — wręcz nie demokratycznym — postępowaniem niżsi urzędnicy dali wyraz swemu niezadowoleniu w swoim piśmie zawodowym, zaznaczając, że nie uznają tego wywyższania się ponad „proletariat“ urzędniczy.

Dwunastoletni złodziej i „viveur“.

Dwunastoletni chłopak okradł swą babkę. — Dorosłe kochanki. — Zwyródnienie seksualne. — Bagno wiedeńskie.

Wiedeń, 19 stycznia.

(m-m) Pisma wiedeńskie podają wypadek, nie notowany chyba jeszcze w kronikach kryminalnych, a dający smutne świadectwo zwyródnienia, jakie w czasie wojny jęło się szerzyć wśród młodzieży.

Dwunastoletni Albert M. jest w swoim rodzaju „cudownym dzieckiem“. Niezawodnie ludzie zajmujący się patologią kryminalną, zainteresują się tym chłopcem. Nietylko bowiem, że okradł swoją babkę, zabierając jej 530 dolarów, ale wymienił tę tak wysoko dziś stojącą walutę na korony austriackie i ukradzioną sumę rozdał niby dorosły hulaka na kobiety, przejechał autem, uczył z szampanem itp. Ponadto utrzymywał niedozwolone stosunki z młodymi mężczyznami, których hojnie opłacał. Przez czternaście dni — zanim wykryła się kradzież, zwyródniała, przedwcześnie zepsuta — młodość prowadził życie skończonego „viveura“. Zawarł on kilka znajomości z dziewczętami w

wieku od 18 do 20 lat, prowadził je do kawiarni, kina, do Variete, używał wraz z nimi przejażdżek automobilowych, przyczem jak się okazało w ciągu dwóch tygodni wydał na same automobile 10.000 kor. Jak „szeroki“ miał gest — świadczy o tem fakt, iż jednej ze swych przyjaciółek ofiarował kosz kwiatów za 1000 koron.

Albert M. rozwinięty, wprawdzie umysłowo nad wiek — z wyglądu jednak jest zupełnym dzieckiem, szczupłym, małym, wątłym...

Ponieważ babka nie wniosła przeciwko „obiecującemu“ wnukowi skargi sądowej, więc ze względu na młodociany wiek chłopca pozostawiono go w domu dla ukarania domowego! Tylko jeden z „przyjaciół“ Alberta 24-letni Bruno Simonetti, główny jego pomocnik został aresztowany i oddany do sądu krajowego.

Bezwątpienia, że Albert M. jest wyjątkowym okazem patologicznym, „cudownym dzieckiem“ zepsucia i zwyródnienia — niemniej wszakże nie to stanowi najbardziej interesujący i naj-

Sierżant i dziewczyna.

Sosnowiec, 18 stycznia.

W sądzie okręgowym w Sosnowcu przy drzwiach zamkniętych rozpatrywano ciekawą sprawę.

Pewien sierżant pod pozorem ofiarowania posady w jakimś biurze sprowadził do swego mieszkania młodą dziewczynę i trzymał ją dwie doby, obiecując wzamian za spełnienie jego życzeń aż 90 tysięcy, które pokazywał więzionej, mówiąc:

— To wszystko twoje, jeśli mi będziesz posłuszna! Dziewczę nie usłuchała jednak ani prośb, ani gróźb i przy pierwszej sposobności wyniknęła się z klatki, zabierając 10 tys. koron.

Dziewczę aresztowano, ale pieniędzy już nie miała, gdyż zabrał je ojciec i wyjechał w świat.

W drodze dziewczę pod wpływem wstydu chciało wyskoczyć z wagonu; powstrzymano ją. Gdy szła z policyjantem koło rzeki, rzuciła się do wody: wydobyto ją.

Rozpraw sądowych ujawniać nie możemy, gdyż sąd odbywał się przy drzwiach zamkniętych. Wyrok jawny opiewał: 2 lata więzienia z zawieszeniem kary na lat 3.

KINEMATOGRAF.

Dziwolągi i wybryki językowe.

(Kr.) „Bosonoga tancerka“, dramat w 15 aktach — wyświetla kinoteatr przy ul...

Taki afisz ujrzałem na jakimś rogu ulicy. Nie mam nic przeciw kinoteatrowi, ani jego 15-aktowym dramatom, które „wyświetla“.

Ale i ja chciałbym wyświetlić pewną kwestię, — kwestię językową, przeciw której nie tylko to, ale i inne kina i teatrzyki grzeszą.

„Bosonoga“ tancerka... A czy może być także „bosonoga“? Czy wyraz „boso“ nie określa już dostatecznie, że odnosi się tylko do nogi? Dlaczego nie mówimy „łysogłowa“, czytamy jednak „bosonoga“?

Jest to zdaje się tajemnica literackiej kam-

SWIATOWEJ SŁAWY ARCYDZIEŁO

MIŁOSNE NOCE BOCCACCIA

(DECAMERON)

Poemat w 6 aktach z prologiem

KINOTEATR „SZTUKA“ — HOTEL SASKI, UL. SW. JANA 6.

celaryi pewnych kinoteatrzyków, których afisze nie tylko pod względem bezczelności i blagi, ale nawet pod względem językowym — ryczą o pomstę do nieba.

Afisz imnego teatryku głosz, że operetkę „Miłość w piwnicy” — „przetłumaczył na polskie” pan Ypsylanty. Mogłaby dyrekcyja przetłumaczyć sobie na rozum, że po polsku powinno się pisać: „Miłość w piwnicy”, operetka, przetłumaczył Ypsylanty”. Dodawanie, że przetłumaczył „na polskie” (ponijając zupełnie błędny zwrot) — jest zbyt czułym, boć w polskim teatrze chyba ani po niemiecku, ani po francusku się nie gra.

Pomijamy już błędy i niewłaściwości językowe żargonowego teatru żydowskiego, gdyż uchybienia te działają raczej na nerw śmiechu, niż gniewu.

„Haskiel ręczy się”, komedia, od której bolą wszystkie boki, z udziałem znakomitej tragiczki operetkowej...

Biedna tragiczka operetkowa, która musi brać udział w bólu boków publiczności!

Tego rodzaju dziwolągi i wybryki językowe spotyka się ustawicznie na afiszach i w komunikatach, ba! nawet i w części redakcyjnej wielu, wielu dzienników...

O! gdyby tak jaki feljetonista zechciał dotrzeć do źródeł gramatyki i poprawnego stylu języka polskiego!

ZYGZAKI.

Tekst traktatu pokojowego — najgorszą książką 1920 r.

(m-m) Grupa młodych literatów paryskich, niezadowolonych z wyników konkursów oficjalnych akademii, dla wyszydzenia tych konkursów i nagromadzonych dzieł zorganizowała komitet, mający nagrodzić najgorszą książkę 1919 roku. Protokół posiedzenia tego komitetu opiewa jak następuje:

Po ożywionej dyskusji, w czasie której wymieniano nazwiska wielu znanych literatów i członków przeróżnych akademii, ostatecznie jednogłośnie przyznano „nagrodę najgorszej książki ubiegłego roku” tekstowi traktatu pokojowego!

„Humorysta”, omawiając ten oryginalny konkurs, powiada, że przynajmniej jest to jedna nagroda konkursowa, która nie poszła pod fałszywym adresem!

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Fabiana

Wschód słońca 8:30

Zachód słońca 5:12

Długość dnia 8:42

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Zręczność i przekora” i „Panna męzka”.

Środa: „Tartuffe”.

Czwartek: „Zręczność i przekora” i „Panna męzka”.

Piątek: „Nina”.

Sobota: „Sędziowi” i „Elektra”.

Niedziela popoł.: „Betleem polskie”.

Wieczór: „Betleem polskie”.

TEATR „BAGATELA”.

Wtorek: „Czy jest co do ocenia”.

Środa: „Kobieta bez skazy”.

Czwartek: „Tylko sen”.

TEATR POWSZECHNY.

Wtorek: „Krzyżacy”.

Środa: „Białe fartuski”.

Czwartek: „Wieczorek uczniów Gimn. V”.

Piątek: „Wieczór siostr Wieselthaler”.

Sobota: popoł.: „Alzacya”.

Wieczór: „Baron cygański”.

Niedziela popoł.: „Dwaj złodzieje”.

Wieczór: „Krzyżacy”.

OPERETKA W NOWOŚCIACH.

Wtorek: „Wesoła wdówka”.

Środa: „Wesoła wdówka”.

Czwartek: „Cnotliwa Zuzanna”.

Piątek: „Wesoła wdówka”.

WYKŁADY W DOMU ARTYST. (pl. św. Ducha).

Wtorek: Ferdynand Hoesick: „Śmierć Chipina”.

Środa Jan Pietrzycki: „Poeci dzisiejszego Krakowa”.

„wa” część II: Nowicki, Szukiewicz, Szczepański, Butrymowicz. (Z ilustr. recytacyjną art. dram. Janusza Nowackiego.)

Czwartek dr Ludwik Rubel: „Polska myśl polityczna, na nowych szlakach”.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny. Linia A—B L. 39.

Wtorek, prof. dr Józef Flach: „Czary, gusia i zabobony”.

Czwartek, prof. A. E. Baliński: „Kolenda, pastoralki i jasełka w Polsce”. Pieśni odśpiewa Piotr Kowal.

Wezwanie plebiscytowe do Górnoślązaków.

Na polecenie Komisaryatu Rad Ludowych Górnego Śląska wzywa się niniejszem wszystkich Polaków, pochodzących z Górnego Śląska, uprawnionych do głosowania plebiscytowego tamże, a przebywających obecnie w Małopolsce, aby bezzwłocznie podali swoje adresy wraz z datą i miejscem urodzenia, lub gminą przyna-

leżności, do wiadomości sekretaryatu Towarzystwa obrony kresów zachodnich, Kraków, Krzysztofor, III. piętro.

Do głosowania plebiscytowego uprawnieni wszyscy Górnoślązacy, obojga płci, którzy dnia 1 stycznia b. r. ukończyli 20 rok życia.

Czy ujrzymy czeskie aeroplany nad Krakowem?

Czeska ofenzywa powietrzna na Polskę.

(m-m) W ostatnich dniach Czesi zorganizowali formalną kampanię powietrzną przedplebiscytową. Czeskie aeroplany unosząc się nad Nowym Targiem i okolicznymi wsiami rozrzucają odezwy, pełne inwektyw pod adresem Polaków i rządu polskiego, w których wzywają Orawiaków i Spiszaków, aby głosowali przeciwko Polsce. Czeskie samoloty w tej swojej ofenzywie zapuszczają się coraz dalej i oto już nad Myślenicami pojawił się aeroplan i rzucał na miasto kariki, poczynające się od słów:

„Orawiaci! Spiszacy! Katolicy!

Nasi sąsiedzi chcieliby wyrwać z naszego ciała kawał żywego mięsa Górną Orawę i Spiską

Magórę. Co powiecie na to bracia? co powiedzą na to wasi przodkowie w śnie wiecznym w grobach słowackich spoczywający?”

Dalej następuje cały szereg perfidnych kłamstw i obelg skierowanych przeciwko Polsce i wezwanie, aby mieszkańcy Spisza i Orawy nie dali się „zaprzęgnąć” do polskiego „jarzma”. Fakt, iż agitatorzy czescy Spiszaków i Orawiaków szukają aż w Myślenicach dowodzi jak słabo orientują się w tem, gdzie chwycić należy ciągniętych w rzekome jarzmo polskie Czechosłowaków. Małuczko — a jeśli tak dalej pójdzie — to zobaczymy czeskich lotników nad Krakowem.

Jak odchodzą obecnie pociągi z Krakowa?

(1.) W czasie zatrzymywania ruchu osobowego od 17 do 31 bm. kursuje na przestrzeni **Kraków-Lwów i Kraków-Warszawa jeden pociąg pospieszny**. W kierunku Lwowa pociąg pospieszny wychodzi z Krakowa o godzinie 8.25 rano, w kierunku Warszawy o godz. 10.50 wieczór.

W celu zapobieżenia zupełnemu odcięciu Zakopanego zatrzymano również jeden pociąg pospieszny do Zakopanego, który odchodzi z Krakowa o godz. 7.25 rano. Na terenie Kraków-Cieszyn kursują w dalszym ciągu dwa pociągi osobowe, wychodzące z Krakowa o godz. 7.12 rano i o godz. 5.40 po południu.

Pociągi podmiejskie Kraków-Wieliczka i Kraków-Kocmyrzów kursują jak dawniej.

Poza przepisami wydanymi przez ministerstwo kolei, które zaznaczają, iż w czasie od 17 do 31 b. m. przejazd pociągami osobowymi utrzymywanymi w ruchu, dozwolony jest tylko 1) posłom sejmowym, 2) urzędnikom i wojskowym, jadącym w sprawach służbowych oraz 3) osobom prywatnym tylko w razie ważnej przyczyny poświadczonej przez starostwo, również i na przejazd w pociągach pospiesznych — jak nas informuje tut. urząd ruchu — żądane jest pozwolenie z policji.

Od dwu dni, od wczesnego rana w gmachu tutejszej Dyrekcyi policji wyczekiwał

olbrzymi tłum amatorów jazdy

szczególnie ze świata kupieckiego, na owo pozwolenie, otwierające prawo do jazdy koleją, która równa się obecnie istotnemu piekłu. Na

dworcu kolejowym, mimo zarządzonych ograniczeń ruchu, panuje ścisł szalony. Publiczność bowiem, której cały zapal podróżniczy rozkładał się przedtem na rozmaite pociągi i rozmaite pory, skupia się obecnie przy dwu pociągach pospiesznych, zdążających w kierunku Lwowa i Warszawy. Wśród tłumy, zalegającego dworzec, znajduje się wielu takich, którzy bądź niedostatecznie poinformowani o zarządzeniach ministerstwa kolei, bądź też nie chcąc im jeszcze dowierzać, a ufając w „swoje szczęście” wyczekują godzinami nie tracąc nadziei, „może przecież pójdzie jakiś pociąg”, „może przecież uda się jakoś pojechać”...

WALKI FORMALNE

odbywają się rano przy pociągu Zakopańskim, jedynym jaki odchodzi obecnie z Krakowa w stronę Zakopanego. W pociągu tym, formującym się w Krakowie, już na dwie godziny przed odejściem wszystkie miejsca są zajęte. Pociąg ten odchodzi stąd jednakże dopiero po nadejściu pociągu warszawskiego, gdy więc ktoś, przybywający z Warszawy, pragnie natychmiast udać się jeszcze do Zakopanego, w walce na pięści musi zdobywać jakiś kawałek miejsca w stojącym już od dawna na torze i doszczętnie przepełnionym pociągu zakopańskim.

Patrząc na przedziwne sceny odbywające się codzień na tut. dworcu, dochodzi się do przekonania, że na obecny szal podróżny i ogólna jarzdomanię nie pomoże nic, nawet ograniczenie kolejowe...

Samobójstwo żony z powodu śmierci męża.

Żona pułkownika odbiera sobie życie wystrzałem z browninga.

(T) Wczorajszej nocy zdarzył się w naszym mieście tragiczny wypadek, rzadki z powodu jego motywów. Około godziny 2 po północy z ubiegłej niedzieli na poniedziałek, w mieszkaniu przy Alei Słowackiego zmarł nagle na udar serca pułkownik b. wojsk austriackich, bar. Kohn, w wieku około lat 60. Przy śmierci obecną była 30-letnia jego żona, Aleksandra, Polka, córka bogatego kupca Lessona z Warszawy. Baronowa Kohn po zgonie męża zamknęła się

w pokoju przy zwłokach, mówiąc do swej siostry, że chce pomodlić się w samotności.

Gdy rano baronowa z pokoju nie wyszła, wiadomość ztem przecuciem jej siostra, kazała otworzyć drzwi przemocą. W pokoju znaleziono baronową z przestreloną piersią, leżącą przytuloną do męża. Samobójczyni już nie żyła. Na stole znaleziono list, w którym oznajmia, że popełnia samobójstwo z rozpaczy po stracie ukochanego męża.

Wykrycie paskarskiego magazynu cukru.

Znaleziono siedemnaście wielkich skrzyń kostkowego cukru.

(T) Biuro dla zwalczania lichwy przy tutejszej Dyrekcyi policji zakwestycjonowało wczoraj w sklepie Rubinsteinów przy ul. Bożego Ciała 17 wielkich skrzyń, ważących 10 cetnarów metrycznych białego, kostkowego cukru.

Ze śledztwa okazało się, że cukier ten jest własnością Alkana Piotrowskiego, cukiermaka w Dębniakach, ponieważ Piotrowski, jako zawodowy cukiermistrz, otrzymał przydział tego cukru

dla swego przemysłu, jednak użył go dla „przemysłu paskarskiego”, sprzedając po kilka kilogramów po cenach lichwiarskich. Podczas rewizji znaleziono papierowe torebki, zawierające po kilka kilogramów, a przeznaczone dla drobnej sprzedaży. Rubinsteinowi i Piotrowskiemu wyłożono śledztwo. Skonfiskowany cukier oddano tutejszemu starostwu, oddział kontroli towarów, w Krzysztoforach.

Dlaczego brak chleba!

Brak chleba kontyngentowego w mieście odczuwa ludność dotkliwie. W ubiegłym tygodniu wydano wprawdzie po 1 kg. chleba na osobę, jest to jednak zaległa racya po dzień 3 bm. Należy się przeto konsumentom chleba za całe 2 tygodnie.

Ponieważ według zapewnień p. ministra aprowizacyi stan aprowizacyjny miasta Krakowa znacznie się polepszył, a w rzeczywistości przybrał stan katastrofalny — zwróciliśmy się do miarodajnych czynników o wyjaśnienie sprawy.

Jak stwierdziliśmy, ministerstwo aprowizacyi przydzieliło dla Krakowa na miesiąc grudzień 1919 150 wagonów zboża z poznańskiego — nadeszło atoli dopiero 92 wagonów, które w grudniu z. r. zostały skonsumowane. Na styczeń 1920 przydzieliło ministerstwo aprowizacyi również 150 wagonów zboża poznańskiego, z których ani jeden wagon nie nadszedł, nadto brak 58 wagonów z grudnia z. r.

Stwierdziliśmy dalej, że prezydium miasta zwróciło się natychmiast do p. ministra oraz do p. delegata Gateckiego z żądaniem bezzwłocznego skierowania do Krakowa transportów. Realnych rezultatów tych żądań na razie nie ma.

Niezależnie od przydziałów poznańskich przydzieliło ministerstwo z transportów amerykańskich dla Krakowa 20 wagonów białej maki która również dotychczas nie nadeszła.

Wobec tak katastrofalnego położenia zwróciło się Prezydium miasta po raz trzeci do władz centralnych z kategorycznym żądaniem zrealizowania przydziałów.

Wykupiony w ostatnich dniach jęczmień pozwala na wydanie na razie konsumentom pęczaku, który w ilości po 25 dkg. na osobę wydadzą sklepy rejonowe i konsumy od czwartku 22 bm. za odcinaniem 61 odcinka dolnego legitymacyi zbiorowej.

Jak agituja bolszewicy?

Osoby przybyłe z Kijowa opowiadają, że bolszewicy prowadzą olbrzymimi środkami finansowymi agitację prasową. Rozrzucają oni miliony broszur, pism ulotnych i rycin. „Bibula” ich, zwłaszcza ilustracje, zredagowana jest w rozmaitych językach i przeznaczona — na eksport. Jedną z nich, która rozrzucona jest w największych ilościach, przedstawia się następująco:

Na rycinie widzimy glob ziemski. Na jednej półkuli stoi Trocki oświecający drugą półkulę promieniami. Promienie te mają wyobrazić agitację bolszewicką. Antypodami Trockiego są: Anglik i Amerykanin. (o twarzy Wilsona). Anglik chce nożycami, trzymanymi w ręku, przeciąć pęk promieni wysyłanych przez Trockiego, a „Wilson” usiłuje schwycić je w olbrzymi worek.

Pod ryciną widnieje napis „Agitacyi sowieków nie przetrnie angielska stal, ani też nie schwyta Wilson światła w worek”.

5 miliardów koron na zwalczanie alkoholizmu.

(1.) W Anglii powstał obecnie związek, który z kapitałem 250 milionów franków, to jest 5 miliardów koron podejmuje zwalczanie alkoholizmu na całym świecie. Krucjata antialkoholowa ma rozpocząć się przewidywanym w Anglii.

Nowa epidemia zatrucia.

(1.) Z Delstergu donoszą: Szerząca się tu od pewnego czasu dziwna choroba zatrucia zatacza coraz szersze kręgi. Wiele osób musiało się poddać odcięciu palców u rąk, owładniętych gangreną. Sfery lekarskie nie mają dotąd najmniejszego pojęcia o istocie tej dziwnej choroby i nie umieją też jej przeciwdziałać.

Niewolno tańczyć nawet na cele dobroczynne!

(1.) Biskup z Quimper wydał list pasterski do wiernych w swojej diecezyi, w którym oficjalnie zakazuje im brać udział we wszelkiego rodzaju balach publicznych, nawet w tych, które urządza pewne stowarzyszenia czy korporacje lub w balach organizowanych na cele dobroczynne.

Sztuczne dzienne światło.

(1.) O ciekawym odkryciu donosi angielski „Royal Society of Arts”. Według tej wiadomości udało się p. Martin z Imperian College of Science oraz p. Klein udoskonalić w ten sposób skonstruowany poprzednio przez G. Sheringhama aparat, iż przy jego pomocy można bardzo łatwym sposobem uzyskać oświetlenie nie różniące się w niczem od światła dziennego. Źródłem światła jest tu lampa elektryczna o sile 300 świec. Poniżej lampy ustawia się nieprze-

zroczysty reflektor, rzucający promienie ku górze na parasol, na którym znajdują się w pewnym porządku rozmieszczone plamy kolorowe. W odbitem świetle każdy kolorowy przedmiot ma rzekomo zupełnie taką samą barwę jak w zwyczajnem świetle dziennem.

(T) **MIASTO KRAKÓW DLA MIASTA TORUNIA.** Prezydium miasta wystosowało do dowódcy wojsk polskich w Toruniu następujące pismo: Miasto Kraków łączy się w powszechnej radości z wcielenia miasta do Macierzy polskiej i wyraża podziw dla wielkiego poczucia państwowego tamtejszych obywateli, którzy zdołali wytrwać z godnością i powagą w tych ciężkich warunkach życia aż do chwili uzyskania wolności i swobody narodowej. Te wyrazy radości wraz z życzeniami na przyszłość, składamy mieszkańcom do rąk czcigodnego dowódcy wojsk polskich w Toruniu.

POSIEDZENIE MIEJSKIEJ KOMISYI TEATRALNEJ. W niedzielę odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta Rollego posiedzenie komisji teatralnej, na którym uchwalono preliminarz budżetu na rok. 19p0. Następnie przyjęto kwartalną sprawozdanie prof. Wiśniowskiego o działalności i rozwoju miejskiego kursu dramatycznego.

Z POLICJI KRAKOWSKIEJ. Generalny delegat rządu zamianował praktykantów konceptowych policji, Wincentego Jałę i Franciszka Królikowskiego, konceptami w Dyrekcji Policji w Krakowie.

OWACJA DLA GEN. LATINIKA W TEATRZE IM. SŁOWACKIEGO. W czasie niedzielnego przedstawienia w teatrze im. Słowackiego licznie zebrana publiczność urządziła spontaniczną owację obrońcy Śląska gen. Latinikowi. Gdy w teatrze rozeszła się wiadomość, że na przedstawieniu jest obecny gen. Latinik dyrektor Trzcinański przemówił zo sceny do dzielnego generała, wyrażając mu cześć i podziękę za bohaterką obronę ziem państwowych — poczem wznosił okrzyk: niech żyje niezłomny obrońca Śląska, niech żyje gen. Latinik, który publiczność gorąco kilkakrotnie powtórzyła. Orkiestra zaś zaintonowała mazurka Dąbrowskiego. Wzruszony do głębi gen. Latinik za owację serdecznie dziękował.

Z TEATRU „BAGATELA.” Karnawałowa farsa Hennequinea i Vebera „Czy jest co do ocienienia”, budząca szaloną wesołość na widowni — powtórzoną będzie dzisiaj wieczorem a następnie w niedzielę 25 bm. „Kobieta bez skazy” Zapolskiej, która jutro po raz dwudziesty trzeci zostanie odegrana ponownie wejdzie na repertuar dopiero w tygodniu przyszłym. Premiera ciekawej komedii salonowej Lothara Schmidta „Tylko sen” odbędzie się nieodwołalnie we czwartek 22 bm. Reżyserję prowadzi p. Czarnowski. Bilety nabywać można już przy kasie teatru.

OPERETKA W NOWOŚCIACH. Dziś ciesząca się niesłabnącem powodzeniem operetka E. Eyslera „Wicemalżonek” z Krajewską, Czernakówną, Józefowiczem, Solnickim w głównych rolach. We środę dyrekcya wystawia doskonale graną „Wesołą wdówkę”, która od pierwszego przedstawienia bez przerwy grana jest już od dwu tygodni przy kompletnej wysprzedanej widowni. Najbliższą nowością będzie „Rozwódka” operetka w trzech aktach Leona Falla pod reżyserją p. Lawińskiego. „Rozwódka” należy do najlepszych operetek współczesnych, to też niewątpliwie spotka się z takim samym przyjęciem ze strony publiczności krakowskiej, jak i jej poprzedniczka „Wesoła wdówka”.

W NIEDZIELĘ PRZEDSTAWIENIE dzieci dla dzieci. W części baletowej odtanczą mazurą najmłodszymi uczennicami p. Koszutskiego w wieku 6 i 7 lat. Bilety do nabycia u WP. Krzyżanowskiego.

(T) **GROZBA POWODZI.** Wisła wzbiera gwałtownie. Jak nam donoszą potoki górskie zasilające Wisłę wezbrały wskutek nagłego topnienia śniegów i woda podniosła się na Wisłę pod Krakowem sięgając niższych bulwarów. Gdy rzeka w tym stopniu wzrastać będzie, oczekiwać należy groźnej powodzi.

ODEZWA DO WYDAWCÓW KSIĄZEK. Działalność Departamentu Naukowo-Szkolnego M. S. Wojsk zatacza coraz szersze koła. Wzrasta potrzeba książek, związana z zadaniami oświatowymi Departamentu. W interesie nakładców jest, żeby wiadomości o wydanych przez nich książkach dostawały się jak najszybciej i do tego miejsca zbytu. Departament prosi pp. nakładców o nadsyłanie pod jego adresem (Krolewska 2) przynajmniej po egzemplarzu każdej wydanej książki, przedewszystkiem z działów: pedagogicznego, podręczników szkolnych, popularnonaukowego, wojskowego, beletrystyki itd.

UROCZYSTY WIECZÓR STYCZNIOWY urządza teatr żołnierski Baonu Wart. Nr. 2 w Krakowie dnia 22 bm. o godz. 7-mej wieczór w sali „Sokola” w Podgórzu z pięknym i bogatym programem. Dochód przeznaczony na cele oświatowe żołnierza polskiego.

PANSTWOWYM EMERYTOM, WDOWOM I SIEMOTOM zamieszkałym na terytorium b. Galicji, którzy dotąd pensje, zaopatrzenia i inne należności spoczynkowe pobierali w fil. Kasie krajowej względnie w odnośnych urzędach podatkowych od 1 lutego 1920 należytości powyższe wypłacać będzie poczta za pośrednictwem urzędu P. K. O. w Warszawie.

Z TOWARZYSTWA KRESÓW POMORSKICH. Dn. 17 bm. odbył się w wypełnionej sali Kopernika Un. Jagiell. inauguracyjny odczyt Tow. Kresów Pomorskich. Zagaił dr Skulski, podkreślając znaczenie dnia dzisiejszego, jako święta narodowego, w którym żołnierz polski pod wodzą gen. Hallera wstąpił na ziemię, polską 150 lat gniebioną przez but pruski i kroczy ku polskiemu morzu. Odczyt o Pomorzu schodzi się z zajęciem Torunia. Naród cały musi poprzeć pracę Tow. Kresów pomorskich, które musi stać się „Towarzystwem Obrony Kresów zachodnich” na wzór niemieckiego „Ostmarkverein”. Następnie wygłosił dr Kowalski odczyt o rozsiadaniu ludności polskiej na Pomorzu Mazowszu pruskim. Warmii i Prusach królewskich a wreszcie mówił ks. dr Kruszyński o budowach gotyckich w Gdańsku, ilustrując obrazami świetlnymi. Na zakończenie podał im. zarządu Tow. wniosek, aby wysłać telegramy do Naczelnika Państwa gen.

Hallera i Muśnickiego, Paderewskiego i wojewody toruńskiego Łaszczyńskiego, co zebrani przez akłamację i oklaski przyjęli. Następny wykład pastora Michejdy o przewodnich myślach ewangelików polskich odbędzie się 23 bm. o godz. 7 wieczorem w sali Kopernika. Apelujemy do wszystkich aby wpisywali się na członków Towarzystwa. Wpisy przyjmuje r. Dobrowolski, sem. naucz. żeńskie. Podwale 6.

(1.) **TYDZIEŃ CZERWONEGO KRZYŻA** rozpocznie się z dniem 1-go lutego b. r. W tygodniu tym wszyscy pospieszmy z ofiarą na cele tej doniosłej instytucji, a hasło głoszone przez nią, wzywające do niesienia ulgi rannemu i choremu żołnierzowi polskiemu, znajdzie oddźwięk we wszystkich sercach polskich. Wszyscy powinniśmy się w ciągu tych 7 dni wielkiej kwesty krajowej wpisywać na członków Tow. Polskiego Czerwonego Krzyża, które tak bardzo zasługuje na najsilniejsze poparcie i najgorętszą pomoc ogółu.

KORPUS POLSKICH WETERANÓW wojskowych w Podgórzu pod protektoratem Generała Józefa Hallera urządza w niedzielę dnia 25 stycznia 1920, w sali Tow. Strzeleckiego ul. Lubicz 1. 16 zabawę karnawałową, stroj spacerowy. Kosztujemy mile widziane. — Orkiestra wojskowa. Bilet pojedynczy 20 K. Dla inwalidów i członków za okazaniem legitymacyi 10 koron. Początek o godzinie 6 wieczór. Czysty dochód przeznaczony na fundusz wdów i sierót po zmarłych członkach tegoż Towarzystwa.

(T) **ARESztOWANIE ZŁODZIEI.** Wczoraj w sztabo Kazimierza Rosika 1. 23, który skradł dr T. Szlachetkowskiemu przy ul. Radziwiłłowskiej portfel z papierami wartościowymi i dużą gotówką. Również wczoraj aresztowano znanego złodzieja Władysława Goryczkę 1. 26, podczas gdy niósł kilka kłr. sztucznego miodu skradzionego z kolejowych wozów towarowych.

(T) **POKŁÓTY PRZES BANDYTÓW.** Wczoraj w południe został napadnięty na ulicy Wawrzyńca Julian Czymczek elektromonter przez nieznanego bandytę i pokłóty nożem. Szymczek zgłosił się na tut. Pogotowie gdzie go opatrzone.

(T) **POBITY PRZES SYNA.** Wczoraj zgłosił się na tutejsze Pogotowie Andrzej Krysiak stolarz, który został ciężko pobity przez swego syna żołnierza dezertera. Po zaopatrzeniu odwieziono Krysiaka do domu.

SPROSTOWANIE. Otrzymujemy następujące pismo. „W numerze 16. Kraków piątek 16 bm. na stronie 4 jest umieszczone: „Wczoraj o godzinie 11 rano nastąpiło ogłoszenie wyroków cywilnego sądu doraźnego w rozprawie przeciw sześciu członkom szajki bandytów zakliczyńskich”. Ostatnie wyrazy są obrazą dla gminy tutejszej, gdyż żaden z bandytów z tutejszej gminy nie pochodzi, przeto zwierchność gminna na podstawie paragrafu 19 ustawy prasowej uprasza o sprostowanie, że szajka bandytów pochodziła z okolicznych gmin i w tychże zamieszkiwała. Burmistrz M. Krupski. (Pismo powyższe najlepiej dowodzi, do jakiego stopnia bandyci znienawidzeni są przez naszą ludność).

Sprostowanie.

W Nrze „Gońca Krak.” z lipca ub. roku umieszcza Redakcyja, opierając się na informacjach z policji, artykuł, w wysokim stopniu ubliżający czci Pana Jordana. Informacje naszego korespondenta były fałszywe. Pan Jordan **nikogo nie oszukał i od nikogo nic nie wyludzał — jak to wykazało dochodzenie sądowe.** Wobec tego czuje się Redakcyja w obowiązku naprawić krzywdę, wyrządzoną P. Jordanowi i przeprosić go za mimowolny błąd, co niniejszem czynimy.

Leczenie krwawnic.

Leczenie krwawnic (hemoroidów) polega na przestrzeganiu odpowiednich przepisów higieny, zachowywaniu właściwej diety i stosowaniu różnych środków leczniczych, wywierających wpływ na stan ogólny wątroby i normujących krążenie krwi w tym narządzie. Najlepsze jednak leczenie polega na stosowaniu Kaskaryny Dra Leprince'a (Cascarine Leprince), która działa nie tylko leczniczo, ale i zapobiegawczo, a to dzięki dwóm oddziaływaniom tego leku na gruczoły trawienne; od tego właśnie oddziaływania zależą rozwalniające własności omawianego środka. Kaskarynę podaje się w ilości 1 do 2 pigułek podczas jedzenia wieczorem.

4855

NADESŁANE.

WIESŁAW SZAJDAKOWSKI i S-ka
KRAKÓW, UL. SZCZEPAŃSKA Nr. 11.

polecają w wielkim wyborze: pończochy damskie, dziecięce, rękawiczki, hafty, koronki, woalki, tiule, nici i wszelkie dodatki do krawieczyny. 4727
Dla Kółek Rolniczych większy opust.

Wpisy na kursa handlowe

W SZKOLE BUCHALTERYI „HERMES”
J. PILCHA
w Krakowie, ul. Floryańska 39
codziennie od 9—12 i 3—6. Nauka pisania na maszynach. Zamiejscowych wyucza listownie. 4791

Pamiętajmy o Polskim Czerwonym Krzyżu!

Zacięte ataki i porażki bolszewików.

Warszawa (PAT) Kom. sztabu gen. wojsk polskich z dn. 19 bm. Front litewsko-białoruski. Wojska grupy generała Rydza Śmigłego w pościgu za cofającym się przeciwnikiem zajęły szereg miejscowości na wschód od jeziora Ruzson. Na północy od Bobrujska bolszewikom udało się przeprawić na zachodni brzeg Berezyny i zaatakować miasto Świsłocz. Oddziały wielkopolskie w brawurze kontrataku odrzuciły nieprzyjaciela na wschodni brzeg rzeki, zadając mu dotkliwe straty. Na odcinku poleskim bolszewicy uporczywie atakowali nasze pozycje na torze kolejowym i pod wioską Śniczka na południe od Prypoci. Ataki powtarzały się przez cały dzień. Przy świetnym współudziale naszej artylerii i pociągów pancernych zostały one odparte z wielkimi nieprzyjaciela stratami. Na południe od Prypoci oddziały nasze przeszły do kontrataku i rozbiły batalion bolszewicki. Nieprzyjaciel w popłochu wycofał się na wschód.

Front wołyński: Ożywiona działalność wywiadowcza.

Milionowa kradzież w kasie intendantury dowództwa lwowskiego.

Lwów (PAT) Ubiegłej nocy dokonali złodzieje śmiałego włamania do Kasy Intendantury Dowództwa Okręgu etapowego we Lwowie przy ul. Kopernika w dawnym gmachu ruskiego seminarium. Z rozbitej kasy skradziono znaczną gotówkę, przeważnie w markach polskich. Według pobieżnych informacji gotówka, która znajdowała się w kasie, przedstawiała wartość

miljonową. Po okradzeniu kasy włamali się złodzieje do jadalni oficerskiej, znajdującej się w tym samym gmachu i skradli większą ilość prowiantów i trunków. Sprawa przedstawia się o tyle zagadkowo, że żołnierz stojący na warcie, nie zauważył nikogo podejrzanego wchodzącego do budynku. Śledztwo w toku.

Czeski minister skarbu okradał skarbiec czeski!

Praga. (PAT) W „Czeskim Słowie“ pojawił się artykuł byłego ministra aprowizacji Vrbensky'ego, zarzucający byłemu ministrowi finansów dr. Rasinowi, że wraz z byłym ministrem dr. Stranskym zawarł w czerwcu 1919 roku z kierownikiem czeskiego towarzystwa handlowego „Ampra“, znanym już z afery korupcyjnej Jiraka, dr. Freundem umowę w sprawie dostawy t. zw. „Kopry“ (jądra kokosowe). Na interesie tym zarobiły banki czeskie, kryjące się za wymienionym towarzystwem 40 mli. koron. Ponadto dr. Rasin już wtedy oddał dr. Freundowi w komis sprzedawczy cukru. Dr. Vrbensky zarzuca następnie dr. Rasinowi, że zawierał z prywatnymi czeskiemi towarzystwami handlowymi umowy w sprawie dostawy środków żywności bez wiedzy, a nawet **wbrew woli ministerstwa aprowizacji**. Co do afery z dostawą

kopry, stwierdza dr. Vrbensky, że w posiadaniu min. apr. znajdowała się znacznie tańsza oferta holenderska, do przyjęcia której nie dopuścił jednak ministerstwo skarbu, odmawiając potrzebnej do tego celu waluty. Dr. Rasin po brał kilkakrotnie od zakładu obrotu zbożem, znaczniejsze kwoty, dochodzące kilku milionów. Na jaki cel miliony owe zostały użyte, dotąd niewiadomo. Dr. Vrbensky radzi w końcu, aby przeprowadzić rewizję w byłym oddziale walutowym ministerstwa finansów, które nigdy nie miało do dyspozycji walut dla celów państwowych, natomiast szafowało nim dla prywatnych petentów.

Rewelacje dra Vrbensky'ego wywołały w czeskich kołach politycznych bardzo przykre wrażenie.

Przebaczamy i mścić się nie będziemy!

Poznań. (PAT) Z okazji zajęcia Leszna wygłosił wojewoda Żelichowski następującą mowę: Obywatele i obywatelki Wolnej Republiki Polskiej! W imieniu i z polecenia Rządu polskiego, a w szczególności pana ministra byłej dzielnicy pruskiej, przybyłem dziś do Leszna, aby objąć władzę cywilną nad miastem Leszno i ziemią Leszczyńską i zdać ją przytem na p. starostę Kopeckiego. Mogę zapewnić Was, że rząd polski będzie otaczał miasto Leszno i ziemię Leszczyńską swoją szczególną opieką, starając się o krzewienie kultury polskiej, o podnoszenie dobrobytu i jak największy rozkwit tej właśnie części kraju, będącej przedmurzem polskości, na jej zachodnim pograniczu. Władze polskie sprawować będą rządy swoje według najlepszych sił swoich, sumiennie i sprawiedliwie, nie tylko wobec ludności polskiej, lecz także wobec tych innoplemiętów, którzy zrządzeniem boskiem dostali się pod pa-

nowanie Polski i chcą wśród nas pozostać. Niech będą zapomniane te wszystkie okropności i udręczenia, jakie przecierpiała niewinna ludność miasta Leszna i ziemi Leszczyńskiej. My dziś szczęśliwi, więc im **przebaczamy i mścić się nie będziemy**. Żądamy atoli bezwzględnego uznania rządu polskiego i posłuszeństwa bez zastrzeżeń wobec władz polskich. Raz jeszcze zapewniam Was tutaj zgromadzeni obywatele miasta Leszna i ziemi Leszczyńskiej, że Rząd polski i władze polskie mieć Was będą w swojej szczególnej pieczy i nie wątpię, że pod panowaniem polskim ziemia Leszczyńska do dawnej świetności i dawnego rozkwitu powróci i stanowić będzie **wielkie, niewzruszone przedmurze polskości**. W tej myśli wznoszę okrzyk na przyszłe powodzenie i przyszłą świetność miasta Leszna i Ziemi Leszczyńskiej.

Zajęcie Lidzbarka, Brodnicy i Margonina.

Warszawa (PAT) Kom. sztabu generalnego. Rewindykacja ziem polskich na zachodzie. W ciągu dnia wczorajszego wojska nasze obładowały na wschód od Torunia prócz Torunia

Lidzbark, Brodnicę i Margonin. Wszędzie obławianie odbywało się spokojnie. Zastępca szefasztabu generalnego Kuliński pułkownik.

Obsadzenie Lubowli, Nowego Miasta i Kowalewa.

Działdów (PAT) W ciągu dnia dzisiejszego zostały zajęte przez wojska polskie na Mazowszu między innymi miasta: Lubowla i Nowe Miasto.

Warszawa (PAT) Z kwatery głównej frontu pomorskiego donoszą: W ciągu dnia wczorajszego operacje na froncie pomorskim odbywały

się w dalszym ciągu według planu i wojska wypełniły swoje zadania, doszedłszy do rzeki Noteć. Wczoraj zajęły polskie oddziały miasto Kowalewo (Schoensee), znane z uchwały władzy miejskiej, która przeznaczyła dużą sumę na zorganizowanie powitania naszej armii.

Uroczystość wkroczenia Polaków do Leszna

Poznań (PAT). Dnia 15 stycznia wydoła niemiecka Rada ludowa w Lesznie do niemieckiej ludności tamtejszej odezwę, wzywającą mieszczaństwo w Lesznie i w okolicy, aby w dniu

wkroczenia armii polskiej powstrzymało się od wszelkich objawów radości, aby nie wychodziło na ulicę, aby dzień 16 stycznia święcono jako dzień powszechnej żałoby i smutku. Po raz o-

statni, powiedziane jest w odezwie, przyzodobicie domy wasze sztandarem o barwach czarno-białoczerwonych. Niech świadczą one o bólu waszym i cierpieniu. Odezwa wzywa dalej Niemców, aby o godzinie 10'30 przed południem po raz ostatni zebrał się przed ratuszem, aby zmanifestować przynależność narodową.

Ratusz i wiele domów przybrano flagami pruskimi i niemieckimi. Pod ratuszem ustawiono mównicę przybraną w zieleni, a trybuny zajęły delegacje, korporacje, stowarzyszenia niemieckie, orkiestra saperów odegrała pieśń „Ich habe ergeben“, poczem z mównicy przemawiali asesor regencyjny Volkenink, radca Schultheis i właściciel młyna Schneider. Wzywali oni do zniesienia z poddaniem się woli Bożej ciosu, który na Niemców spadł i nie tracenia wiary w przyszłość, zarazem także do zgodnego współżycia z Polakami. Po odśpiewaniu „Deutschland ueber Alles“ rozeszli się Niemcy w przygnębieniu.

Wymarsz załogi niemieckiej rozpoczął się w sobotę rano. Komendant saperów Ressik i major Knoch odbyli przegląd oddziałów, ustawionych na rynku, poczem ruszyli oni w drogę, śpiewając „Heil dir im Siegeskranz“. Oddziały te odeszły w kierunku Zaborcza, zegnane przez mieszczaństwo niemieckie. Wkrótce po wyjściu wojska niemieckiego wjechał do miasta patrol trzech ułanów polskich i ustawił się pod ratuszem. Była godzina 10 rano. Wnet potem wmaszerował silniejszy patrol piechoty polskiej, pod wodzą porucznika Trojanowskiego i ustawił się przed koszarami. Wojsko polskie wkroczyło z muzyką i z pieśnią na ustach. Zajęło ono najpierw koszary przy ul. Ogrodowej. W mieście panował spokój i porządek. Nie padł ani jeden strzał. Poczęto wywieszać chorągwie polskie, wieńce z zieleni i kwiatów; również na ratuszu i na budynkach publicznych powieszono dawno przygotowane chorągwie o polskich barwach narodowych. O godzinie 11'30 w południe ustawiły się wojska na rynku i tu je powitał pięknym przemówieniem dr. Świdorski. Po przemówieniu tem odśpiewano narodowy hymn polski.

Poznań (PAT). Od kilku dni krążyły tu pogłoski, że Niemcy, aczkolwiek godzą się na opróżnienie miast Polsce przyznanych, to jednak ich **dobrowolnie opuścić nie zechcą**, aby prawdopodobnie zyskać na czasie. To też armia nasza, przygotowana na wszelkie, nawet najgorsze ewentualności, otrzymała rozkaz posunięcia się naprzód w szyku bojowym. **Jako jedno z pierwszych zajęte zostało Leszno**, znane jako miasto hakatystyczne. Dzięki uprzejmości szefa sztabu generalnego, gen. Wroczyńskiego, danem było przedstawicielowi naszemu udać się tam osobnym pociągiem, którym wyruszył generał Dowbór Muśnicki w otoczeniu 100 przedstawicieli polskich władz cywilnych i wojskowych.

Stacja kolei w Lesznie przedstawiała widok nie wesoły. Z małego taboru kolejowego pozostawili Niemcy tylko szczątki, tu i ówdzie stojące jeszcze kilka wagonów, ale wagony to uszkodzone, nie nadające się do transportów. Dworzec sam pozostawili Niemcy w największym porządku. Nigdzie niema śladów tendencyjnego uszkodzenia lub wandalizmu właściwego Niemcom z Grenzschutz.

NA POWITANIE GENERALICYI NASZEJ

zjawił się na dworcu starosta leszczyński, Sobieski, dotychczasowy burmistrz miasta Leszna, poseł Dąbek, prezydent sądu doraźnego Leszczyński, oraz kilku najwybitniejszych przedstawicieli miasta.

Generała Dowbór-Muśnickiego powitał w krótkim i serdecznym przemówieniu pos. Dąbek, wręczając mu jednocześnie wiązanek żywego kwiecica. Podziękowawszy mu za słowa powitania, przeszedł generał w towarzystwie przedstawicieli naszej wojskowości przed ustawionymi na dworcu kolei oddziałami 9-go pułku piechoty. Potem w towarzystwie pułkownika Marquetta wyruszył do miasta. Za powozem generała posuwał się szereg powozów, w których siedzieli przybyli z Poznania goście.

Ulice Leszna w pierwszej chwili wywierały wrażenie miasta opuszczonego, zgnębionego, które nie potrafi się zdobyć na żaden entuzjazm i na żadne radosne uniesienie. W miarę posuwania się w głąb miasta, wrażenie to zaczęło ustępować wobec żywych odznak polskości, licznych chorągwi polskich, porozwieszanych poza uplecionymi z girland i wieńców **braniami tryumfalnymi**. Im bliżej rynku, tem więcej było sztandarów i przyzdobionych odświętnie domów. Rynek sam, otoczony w czworobok

wojskiem polskiem, zaległy tysięczne rzesze. Z wieży prastarego ratusza zwieszała się już chorągiew z białym orłem.

Po krótkim powitaniu wojsk przez gen. Dowbór-Muśnickiego,

ODPRAWIONO MSZĘ POŁOWĄ,

podczas której śpiewał mieszany chór miejscowy. Po mszy wześli na ambonę ks. Stejmetz i wygłosił z wielką swadą oratorską podniosłe patryotyczne kazanie.

GEN. DOWBÓR-MUŚNICKI WYGŁOSIŁ KRÓTKĄ MOWĘ,

w której każde słowo porywało tłumy i wywoływało nie milknące okrzyki. Gen. Dowbór-Muśnicki zapowiedział, że obejmuje w imieniu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej miasto Leszno po dopiekie armii polskiej. Na wezwanie gen. Dowbór-Muśnickiego zabrzmiał potężny hymn

Masowa ucieczka Niemców z Działdowa.

Działdów (PAT) Przed wejściem wojsk polskich do Działdowa Niemcy masowo zaczęli wyjeżdżać. W ostatnich dniach wyjechało z Działdowa 7 pociągów przepełnionych zbiegami. Wogóle na prawym brzegu Wisły wśród Niemców zdaje się panować panika i skłonność do ucieczki. W przeciwieństwie do tych objawów na lewym brzegu Wisły panuje pomiędzy Niemcami spokój i większość ludności niemieckiej pozostaje na miejscu. Niemcy pozostali w urzędach i sprawują je lojalnie.

Grudziądz przygotowuje kwatery dla wojsk polskich.

Grudziądz (PAT) W ubiegłą niedzielę przybyli tu oficerowie polscy, celem przygotowania kwater dla wojska polskiego.

Postanowienia okupacyjne.

Malborg. (PAT) Podczas okupacji terenów plebiscytowych przez wojska koalicyjne nie nastaną żadne wydalenia (?). Dla Polaków ma być ustanowiona specjalna instancja apelacyjna w Kwidzynie.

Układ ewakuacyjny w Prusiech zachodnich.

Gdańsk. (PAT) Rokowania między generalną komendą 19-go korpusu w Gdańsku, a polskimi oficerami, toczone się na Zamku w Oliwie, doprowadziły ostatecznie do rezultatu, że określono dokładnie termin i treść przy ewakuacji Prus Zachodnich aż do 15 dnia okresu ewakuacyjnego, tj. do 31 stycznia b. r.

Wojska polskie są entuzjastycznie witane.

Warszawa. (PAT) Kwatera główna frontu pomorskiego 19 bm.: Ze wszystkich stron Prus Królewskich i Mazowsza dochodzą wiadomości o entuzjastycznych powitaniach wojsk polskich przez ludność. Ludność niemiecka zachowuje się wszędzie lojalnie, a ludność polska wita wojsko polskie nierzmiennie entuzjastycznie. Miasto Lidzbark na Mazowszu było udekorowane flagami, a wieczorem iluminowane. Ludność bratała się z wojskami, a radość swoją wyrażała manifestacyjnie pochodniami i śpiewami. W Brodnicy oddział gen. Prószyńskiego przyjął ochlebem i solą, a patrol, przechodzący przez miasto był przedmiotem nieustających ataków ze strony ludności.

Pożegnalna parada Niemców w Gdańsku.

Gdańsk. (PAT) Dnia 24 stycznia odbędzie się tutaj wielka wojskowa parada pożegnalna tułejszej dotychczasowej załogi niemieckiej.

Antypolska działalność policji gdańskiej.

Gdańsk (PAT) Swego czasu donosiliśmy o tajnym rozkazie prezydium policji gdańskiej, wydanym do wszystkich rewirów policyjnych w Gdańsku, a polecającym przeprowadzenie dokładnych spisów nieruchomości, jakie Polacy w Gdańsku nabyli. Obecnie, w kilka dni po ostatecznej ratyfikacji traktatu pokojowego, prezydium policji gdańskiej przypomina rewirów wspomniany rozkaz tajny i poleca dostarczanie dotyczących sprawozdań co tydzień.

„Gazeta gdańska” omawiając ten rozkaz domaga się od obecnego wielkorządcy Gdańska, Focistera, aby rozkaz ten cofnął, jest on bowiem wymierzony przeciw Polakom, gdyż niemieckiej własności, ani przywłaszczeń dokonywanych przez Niemców w Gdańsku, nikt nie śpisuje. Zresztą takich spisów nie powinno się robić tajnie, traci to bowiem dawnymi prakty-

„Boże, coś Polskę”, odpiewany w uniesieniu przez wojsko i ludność.

NASTĄPIŁA DEFILADA WOJSK.

Wysunęły się w bojowym szyku 2 bataliony piechoty, oddział karabinów maszynowych, ułani, 2 baterie artylerii i nieskończenie długi tabor. Była to chwila kulminacyjna. Następnie udano się na zwiedzenie koszar. Znalezione je w niespodziewanym porządku i czystości. Oczywiście

NIEMCY WYWIEŻLI WSZYSTKO, CO TYLKO SIĘ WYWIEŻĆ DAŁO.

Zostały tylko puste ściany i ogołocone z poscieli łóżka żelazne.

W CZASIE OBIADU

wyłożono szereg przemówień.

kami pruskiego państwa policyjnego, kierowanego przez tych, których tu na obszarze wolnego miasta Gdańska teraz już być nie powinno.

Plebiscyt 19 lutego.

Lyon. (PAT) Radio warszawskie. Jak donoszą z Kopenhagi, głosowanie w pierwszej sferze plebiscytowej na Śląsku zostało ostatecznie oznaczone na dzień 19 lutego.

Zgłoszenia o polskie marki rosną.

Gdańsk. (PAT) Do tutejszych banków napływa wiele zgłoszeń na polską walutę markową.

Są śledzie i mąka dla Polski, ale brak wagonów...

Gdańsk (PAT) „Danziger Neueste Nachrichten” piszą: Poselstwo polskie w Norwegii zamówiło 200.000 ton śledzi dla Polski. 40 tysięcy ton nadeszło już do portu gdańskiego i czeka na przetransportowanie do Polski, jednak wysyłka śledzi nie może nastąpić z powodu braku środków przewozowych. Część śledzi leży w porcie w rozmaitych składach, część zaś złożono w berlinkach, które mają ruszyć Wisłą. Śledzie muszą składać i ładować do berlinek, ponieważ z Warszawy nie przysłano potrzebnych do przetransportowania wagonów. Codziennie przybywają nowe transporty śledzi z Norwegii, tak, że zachodzi niebezpieczeństwo zupełnego zawalenia portu śledziami, o ile Polska nie przysle potrzebnych ilości wagonów. Ponadto parowiec amerykański „Chis” przywiózł 8 tysięcy ton mąki dla Polski. Naturalnie z powodu podwójnego przeładowania i składowego cena nadchodzących przez Gdańsk produktów znacznie się powiększy.

Napad bandytów w mundurach wojskowych.

Warszawa. (Tel. M.) „Kurier Polski” donosi, że w ubiegłą sobotę szosą w stronę Wawra jechał na wozie właściciel mleczarni Gago, a za nim na dwóch wozach woźnice. W drodze przystąpili do wozów dwaj żołnierze z karabinami i jeden bez broni. W odległości wiorstwy od Wawra, żołnierze owi strzelili do mleczarza, raniąc go, poczem kazali się wszystkim rozbrać do naga, zabrali im ubrania i uciekli. Ranny mleczarz dowiół się do stacji kolejowej i zaalarmował żołnierzy armii Hallera. Zarządzono pościg i ujęto dwóch bandytów w mundurach wojskowych.

Potłuczenie rzeźby na wystawie sztuk pięknych.

Warszawa. (Tel. M.) W Tow. Zachęty Sztuk pięknych zdarzył się ciekawy wypadek. Oto w jednej z sal wystawowych rozległ się loskot spadającego przedmiotu. Okazało się, że pewien młodzieniec, słuchacz architektury na politechnice potłukł w oburzeniu szczególnie brzydką rzeźbę. Gdy zbiegli się woźni, aby podnieść szczątki rozbitej rzeźby, student ów wyjął 500 marek i zapłacił za zniszczoną rzeźbę.

Powrót jeńców i uchodźców polskich.

Warszawa. (Tel. M.) Do Warszawy przybyła via Marsylia partja jeńców i uchodźców z Syberii w liczbie 61 osób. Dalszy transport w liczbie 435 osób przybył już do Fiume. Przyjazd do Polski spodziewany jest 25 bm. Z Francji z obozów dla jeńców wróciło dotychczas 4500 Polaków. Pozostali w liczbie 3000, przybędą do Polski 10 lutego.

Strajk w „Kuryerze Warszawskim”.

Warszawa (Tel. M.) Strajk w drukarni „Kuryera warsz.” trwa nadal. Pismo nie wypdzie również i jutro.

Połączenie telegraficzne Polski z Rosją północną.

Warszawa (Tel. M.) W dn. 20 bm. otwarto połączenie telegraficzne Polski z Rosją północną. Opłata wynosi 3 mk 75 fen. od słowa. Depesze podlegają cenzurze wojskowej.

Podwyżka płac dla wojskowych.

Warszawa. (Tel. M.) Na niedzielnej posiedzeniu syndykatu dziennikarzy warszawskich postanowiono zmienić pierwotną uchwałę podwyżki współpracowników pism warszawskich i żądać od 50—100 proc. Sprawa ma być załatwioną do 25 bm.

Podwyżka płac dziennikarzy warszawskich.

Warszawa (Tel. M.) Podwyżka płac dla wojskowych wynosi: Kawalerowie 50 procent od pensji zasadniczej, żonaci oraz dzieci otrzymują prócz tej podwyżki 100 procent od poborów dodatkowych.

Narady nad odbudową Małopolski.

Warszawa (Tel. M.) Celem omówienia sprawy odbudowy Małopolski min. robót publicznych zwołuje ankietę na 24 bm. Ankietą potrwa 3 dni. W obradach wezmą udział przedstawiciele małopolskich instytucji, zajmujących się odbudową kraju, posłowie małopolscy, reprezentanci wielkich własności ziemskich, duchowieństwo, dalej Tow. rolnicze w Krakowie w końcu przedstawiciele krak. Izby handlowej.

Nowe łotrowstwa Litwinów.

Wilno. (PAT) Litewski rząd kowieński nie ukrywa stale swego niezadowolenia z zacieśnienia się węzłów przyjaźni pomiędzy Litwą a Polską. Litewska prasa urzędowa ostro napada na Łotyszów za ich sojusz z Polską. „Lietuva”, organ rządu, ostrzega Łotyszów i Polaków, by się nie czuli zbyt bezpieczni w Dynaburgu, albowiem bolszewicy stoją z jednej strony a Litwini z drugiej. W Szawlach i okolicy prowadzoną jest przez Litwinów wśród ludności uślisna agitacja bolszewicka. Rozlepiane są reklamy przeciwko burżuazji, oraz odezwy do żołnierzy, by nie słuchali oficerów. Na Żmudzi, gdzie niedawno grasowali Niemcy, zapanowało ogromne rozczarowanie co do litewskich wojsk. W wielu wypadkach swoim barbarzyńskim postępowaniem względem Żmudzinów wojska litewskie przewyższają Niemców. W powiecie Wilkomierskim i innych rząd kowieński uprawia systematycznie rekwizyce zboża i bydła, nie placąc za to zupełnie. Rekwizycyom podlegają specjalnie dwory i zaścianki polski.

O zorganizowanie nowej akcji przeciw bolszewikom.

Warszawa. (Tel. M.) Korespondent warsz. rozmawiał z pos. Czaplińskim, który odbył konferencję z pp. Sawinkowem i Czajkowskim, przedstawicielami lewicy rosyjskiego komitetu w Paryżu. Pos. Czapliński dowiedział się od nich, że celem ich przybycia do Polski jest zorganizowanie nowej akcji przeciw bolszewikom. Polityka Denikina, według nich, była błędna, gdyż opierała się nie na chłopach, lecz na obszarnikach. Obecnie polityka rosyjska oprzeć się musi na dwóch czynnikach: 1) Na chłopach, którym trzeba dać ziemię i 2) na narodach b. Rosji, a więc na Litwinach, Białorusinach, Tatarskich, Łotyszach i Ukraincach, którzy wraz z Wielkorusą powinni utworzyć federację i razem uderzyć na bolszewików. Polska i Finlandya pozostają niepodległe, winne jednak przyłączyć się do akcji antybolszewickiej. Co do granic Polski na wschodzie odpowiedział Sawinkow, że rozumie konieczność ofiar ze strony Rosji, ale nie radzi Polsce posuwać się zbyt na wschód. Granice Polski z r. 1772 p. Sawinkow nigdy nie uzna. W końcu przestrzegą, że proponowany przez bolszewików pokój jest złudzeniem, że bolszewicy wcale nie czy później uderzą na Polskę.

(Jak z powyższego widać, to nawet przedstawiciele lewicy rosyjskiej, do której należy b. rosyjski minister wojny, Sawinkow, nie uznaje prawa samostanowienia wszystkich narodów, wchodzących przed wojną do państwa rosyjskiego — przyp. red.).

za wiersz nonp. w zwykł. ogłosz. (ostatnia strona) 1-50 kor., za wiersz petit. w rubryce Nadstane 5 kor., za wiersz petit. w tekście redak. kron. 6 kor. Drobne ogłoszenia za słowo 60 hal., o treści matrymon. lub korespondancya prywatna 80 hal., dla poszukujących posad 40 h., przyczem pierwsze słowo liczy się podwójnie. **Ceny powyższe obowiązują aż do odwołania.**

! 2124). — Druk. Ludowa w Krakowie.